

கூ. எ ச் ச விய ல்.

கூகூஎ. இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென் றுணைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

கிளவியாக்கமுதலாக உரியியலிறுதியாகக் கிடந்த ஒத்துக் களுள் உணர்த்துதற்கிடமின்மையான் உணர்த்தப்படாது எஞ்சிநின்ற சொல்லிலக்கணமெல்லாந் தொகுத்துணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனை இவ்வோத்து எச்சவிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

“கண்டிரென்ற” எனவும், “செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” எனவும், “உரிச்சொன் மருங்கினும்” எனவும், “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி” எனவும், இவை முத லாகிய சூத்திரங்களானுணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும் வினைச் சொல்லிலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வவ்வோத்துக் களுளுணர்த்தாது ஈண்டுணர்த்தியதென்னையோவெனின்:— அதற்குக் காரணம் அவ்வச்சூத்திரமுரைக்கும்வழிச் சொல் லுதும்.

பலபொருட்டுடொகுதிக்கு ஒன்றொற்பெயர் கொடுங்குங் கால் தலைமையும் பன்மையும்பற்றிக் கொடுப்பினல்லது பிறி தாறின்மையானும், தலைமையும் பன்மையும் எச்சத்திற்கின் மையானும், பத்துவகையெச்சம் ஈண்டுணர்த்தலான் எச்ச விபலாயிற்றென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், அவற்றதிலக்கணமும், அவற்றூற் செய்யுள் செய்வுழிப் பிம் விகாரமும், செய்யுட் பொருள்கோளும், எடுத்துக்கோடற்கணுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும், திசைச்சொல் லும், வடசொல்லுமென அத்துணையே செய்யுளீட்டுதற் குரிய சொல்லாவன. எ - று.

இயற்சொல்லானுஞ் செய்யுட்கொல்லாகிய திரிசொல் லானுமேபன்றித் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இடை

விராய்ச் சான்றோர் செய்யுள் செய்யுமாறு கண்டு ஏனைப்பாடைச்சொல்லுஞ் செய்யுட்குரியவோ வென்றையுற்றார்க்கு, இந்நான்கு சொல்லுமே செய்யுட்குரியன பிறபாடைச்சொல் உரியவல்லவென்று வரையறுத்தவாறு.

செய்யுள் செய்யலாவது ஒருபொருண்மேற் பலசொற்கொணர்ந்தீட்டலாகலான், ஈட்டலென்றார்.

பெயர்வீணையிடையுரியென்பன இயற்சொற்பாகுபாடாகலான், இயற்சொல் அந்நான்கு பாகுபாட்டானுஞ் செய்யுட்குரித்தாம். திரிசொற்பெயராயல்லது வாரா. என்மனாரென்பதனை வீணைத்திரிசொல்லென்பாருமுளர். அஃது 'என்றிசினோர்' 'பெறலருங்குரைத்து' என்பனபோலச் செய்யுண்முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்தமுடைத்து தில்லென்னுமிடைச்சொல், தில்லவென்றானுந் தில்லையென்றானுந் திரிந்து நின்றவழி அவை வழக்கிற்குமுரியவாகலின், திரிசொல்லெனப்படாது. கடுங்கால் என்புழிக் கடியென்னுமுரிச்சொல், "பெயரினும் வீணையினு மெய்தடு மாறி" என்பதனாற் பண்புப்பெயராய்ப் பெயரொடு தொக்கு வழக்கினுட்பயின்று வருதலால், திரிசொல்லெனப்படாது. திசைச்சொல்லுள் ஏனைச்சொல்லுமுளவேனும், செய்யுட்குரித்தாய் வருவது பெயர்ச்சொல்லேயாம். வடசொல்லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட்குரியவாய் வாரா. இவ்வாறுதல் சான்றோர்செய்யுள் நோக்கிக் கண்டுகொள்க.

(க)

நகூஉ. அவற்றுள்,

இயற்சொற் றுமே

செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கோடு சிவணித்

தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

இ - ள். அந்நான்கனுள், இயற்சொல்லென்று சொல்லப்பட்ட சொற்றாம், செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற்குப் பொருந்திக் கொடுந்தமிழ்நிலத்துந் தம்பொருள் வழுவாமலுணர்த்துஞ் சொல்லாம். எ - று.

அவையாவன நிலம், நீர், தீ, வளி, சோறு, கூழ், பால், தயிர், மக்கள், மா, தெங்கு, கமுகு என்னுந்தொடக்கத்தனை.

செந்தமிழ்சிலமாவன வைகையாற்றின் வடக்கும் மருத யாற்றின் நெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற் குமாம்.

திரிபின்றி இயல்பாகிய சொல்லாகலின் இயற்சொல்லாயிற்று. கொடுந்தமிழ் நிலத்திற்கும் பொதுவாகலின் இயற் சொல்லாயிற் நெனிணுமமையும். நீரென்பது ஆரியச்சிதைவாயினும் அப்பொருட்கு அதுவே சொல்லாய்ச் செந்தமிழ் நிலத்தும் கொடுந்தமிழ்சிலத்தும் வழங்கப்படுதலான் இயற் சொல்லாயிற்று. பிறவுமிவ்வாறு வருவன இயற்சொல்லாகக் கொள்க.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

ஊகூ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகிய
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இ - ள். ஒருபொருள் குறித்து வரும் பலசொல்லும் பலபொருள் குறித்து வரும் ஒருசொல்லுமென இருவகைப்படுந் திரிசொல். எ - று.

வெற்பு, விலங்கல், விண்டு என்பன ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்களவி. எனினமென்பது அன்னமும் சுவரிமாவும் புளிமாவும் நாயுமுணர்த்தலானும், உந்தியென்பது யாழ்ப்பத்தலுறுப்பும் கொப்பூழும் தேர்த்தட்டும் காண் யாறுமுணர்த்தலானும், இவை வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

திரிசொல்லது திரிவாவது உறுப்புத் திரிதலும் முழுவதுந் திரிதலுமென இருவகைத்து. கிள்ளை, மஞ்சை என்பன உறுப்புத் திரிந்தன. விலங்கல், விண்டு என்பன முழுவதுந் திரிந்தன. முழுவதுந் திரிந்தனவற்றைக் கட்டிய வழக்கென்பாருமுளர். அவை கட்டிய சொல்லாமாயிற் செய்யுள் வழக்கா னாறில்லை; அதனான் அவையுந் திரிவெனல் வேண்டுமென்பது.

அஃதேல், பலசொல் ஒருபொருட்குரியவாதலும் ஒரு சொற் பலபொருட்குரித்தாதலும் உரிச்சொன் முதலாகிய இயற்சொற்கு முண்மையான், அது திரிசொற்கிலக்கண

மாமாறென்ணையெனின்:—அது திரிசொற்கிலக்கண முணர்த்தியவாறன்று; அதனது பாகுபாடுணர்த்தியவாறு. திரிபுடைமையே திரிசொற்கிலக்கணமாதல் சொல்லின்முடிவின்ப்பொருண் முடித்தலென்பதனும் பெறவைத்தார். கிள்ளை மஞ்ஞையென்பன ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாகிய திரிசொல்லாதலின் இருபாற்றென்றல் நிரம்பாதெனின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர் இருபாற்றென்ப திரிசொற்களவி எனத் தொகை கொடுத்தாராகலின், கிள்ளை மஞ்ஞையென்பனவற்றோடு ஒருபொருட்களவியாய் வரும் திரிசொல்லாவாகலொன்றே இவை பிறபொருள்படுதலொன்றே இரண்டனுளொன்று திட்பமுடைத்தாதல் வேண்டும். என்னை? ஆசிரியர் பிற கூறாமையினென்பது.

திரித்துக்கொண்டது இயற்கைச்சொல்லான் இன்பம் பெறச் செய்யுளிட்ட லாகாமையானன்றே; அதனும் றிரி சொல்லெனவே, செய்யுட்குரித்தாதலும் பெறப்படும். (௩)

சயய. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இ - ள். செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நிலத்துந் தாங் குறித்த பொருள் விளக்குந் திசைச்சொல். எ - று. என்றது, அவ்வந்நிலத்துத் தாங்குறித்த பொருள் விளக்குவதல்லது அவ்வியற்சொற்போல எந்நிலத்துந் தம் பொருள் விளக்காவென்றவாரும்.

பன்னிருநிலமாவன பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனச் செந்தமிழ்நாட்டுத் தென்கீழ்ப்பான்முதலாக வடகீழ்ப்பாலிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆ எருமை என்பனவற்றைப் பெற்றமென்றும், தம்மாயியென்பதனைத் தந்துவை யென்றும் வழங்குப. பிறவுமன்ன.

தங்குறிப்பினவென்று தனிமொழி தம்பொருளுணர்த்து மாற்றுக்குச் சொல்லினார்; இருமொழி தொடருமிடத்துத்

தன்னை வந்தான் என வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றார்
ரல்லரென்பது. (ச)

சயக. வடசொற் கிளவி வடவேழுத் தோரீஇ
யெழுத்தோடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

இ - ள். வடசொற்கிளவியாவது வடசொற்கே உரிய
வெனப்படுஞ் சிறப்பெழுத்தினீங்கி இருசார்மொழிக்கும்
பொதுவாகிய எழுத்தானியன்ற சொல்லாம். எ - று. எனவே,
பொதுவெழுத்தானியன்ற வடசொல்லும் செய்யுட் செய்தற்
குச் சொல்லாமென்றவாறாயிற்று.

அவை வாரி, மேரு, குங்குமம், மணி என்னுந்தொடக்
கத்தன.

வடசொல்லாவது வடசொல்லோடொக்குந் தமிழ்ச்
சொல்லென்றால் உரையாசிரியரெனின்:--அற்றன்று: ஒக்கு
மென்று சொல்லப்படுவன ஒருபுடையாடுபுடையும் வேற்
றுமையுமுடைமையான் இரண்டாகல்வேண்டும். இவை எழுத்
தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்றமையாகிய ஒருசொல்லி
லக்கணமுடைமையான் இரண்டுசொல்லெனப்படா; அதனான்
ஒத்தல்யாண்டையது, ஒருசொல்லேயாமென்பது. ஒருசொல்
லாயினும் ஆரியமுந்தமிழுமாகிய இடவேற்றுமையான் வேறு
யினவெனின்:—அவ்வாறாயின் வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய
இடவேற்றுமையாற் சோறு கூடுமுன்னுந் தொடக்கத்தனவும்
இரண்டுசொல்லாவான் செல்லும்; அதனான் இடவேற்றுமை
யுடையவேனும் ஒருசொல்லிலக்கண முடைமையான் ஒரு
சொல்லேயாம். ஒருசொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபா
டைக்கட்சொல்லாமையானும், வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்
கும்பொதுவாகலானும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டு வழங்
கப்பட்டனவெனல்வேண்டும்; அதனான் இது போலியுரை
யென்க. அல்லதூஉம், அவை. தமிழ்ச்சொல்லாயின் வட
வேழுத்தோரீஇயென்றல் பொருந்தாமையானும், வடசொல்
லாதலறிக. (ரு)

சயஉ. சிதைந்தன வரினு பியைந்தன வரையார்.

இ - ள். பொதுவெழுத்தானியன்றனவேயன்றி, வட வெழுத்தானியன்ற வடசொற்சிதைந்து வரினும், பொருத்த முடையன செய்யுளிடத்து வரையார். எ - று.

உ-ம். 'அரமிய வியலகத் தியம்பும்.' எ-ம். 'தசநான் கெய்திய பணைமரு ணேன்றான்.' எ-ம். வரும்.

சிதைந்தன வரினுமெனப் பொதுப்படக் கூறியவத னான், ஆணை, வட்டம், நட்டம், கண்ணன் எனப் பாகதமாய்ச் சிதைந்து வருவனவுங்கொள்க.

இச்சூத்திரத்தானும் அவை தமிழ்ச்சொல்ன்மையறிக.

சயந. அந்நாற் சொல்லுந் தோடுக்குங் காலை, வலிக்கும் வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும், விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தோகுக்கும்வழித் தோ குத்தலு, நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலு, நாட்டல் வலிய வேன்மொரூ புலவர்.

இ - ள். இயற்சொற்றிரிசொற்றிசைச்சொல் வடசொல் லென்னுநான்குசொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்குங்கால், மெலியதனை வலிக்கவேண்டும்வழி வலித்தலும், வலியதனை மெலிக்கவேண்டும்வழி மெலித்தலும், குறைவதனை விரிக்க வேண்டும்வழி விரித்தலும், மிகுவதனைத் தொகுக்கவேண் டும்வழித் தொகுத்தலும், குறியதனை நீட்டவேண்டும்வழி நீட்டலும், நெடியதனைக் குறுக்கவேண்டும்வழிக் குறுக் கலுமாகிய அறுவகை விகாரமும், செய்யுளின்பம் பெறச் செய்வான் நாட்டுதலை வலியாகவுடைய. எ - று.

உ-ம். 'குறுக்கையிரும்புலி;' 'முத்தை வருடங் காலந் தோன்றின்' என்பன வலிக்கும்வழி வலித்தல். 'சடுமண் பாவை;' 'குன்றிய லுகரத் திறுதி' என்பன மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். 'தண்ணந்துறைவன்' என்பது விரிக்கும்வழி விரித்தல். 'மழவரோட்டிய' என்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் 'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள—மொண் செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' என்புழிச் செவ்வெண்ணின் றொகை தொக்கு நின்றவின் இதுவுமது. வீடுமீன் என்பது

நீட்டும்வழி நீட்டல். பாசிலையென்பது காட்டுவாருமுளர். உண்டார்ந்தென்பது உண்டருந்தெனக் குறுகி நிற்கலிற் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கல். 'அழுந்துபடு விழுப்புண்' என்பதுமது. பிறவுமன்ன.

நாட்டல்வலியவென்றது, இவ்வறுவகைவிகாரமும் இன்னுழியாமென்று வரையறுக்கப்படா; செய்யுள் செய்யுஞ்சான் ரோர் அணிபெற நாட்டலைத் தமக்கு வலியாகவுடையவென்ற வாறு. நாட்டல், நிலை பெறச் செய்தல். (எ) REF.

சயச. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்றவைநான் கேன்ப மொழிபுண ரியல்பே. (412)

இனிச் செய்யுளிடத்து விகாரவகையான் மொழிகள் தம்முட் புணருமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். நிரனிறையும், சுண்ணமும், அடிமறியும், மொழிமாற்றுமென நான்கென்று சொல்லுப, அந்நான்கு சொல்லுஞ் செய்யுளிடத்துத் தம்முட்புணருமுறைமை எ-று.

நான்கு சொல்லு மென்பதூஉஞ் செய்யுளிடத்தென்பதூஉம் அதிகாரத்தாற் பெற்றும்.

நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் மொழிமாற்றாதலொக்கு மாயினும், நிரனிற்றலும் அளவடியெண்ணீரைச் சுண்ணமாகத் துணித்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையான், அவற்றைப் பிரித்து அவ்வேறுபாட்டாற் பெயர் கொடுத்து, வேறிலக் கணமில்லாத மொழிமாற்றை மொழிமாற்றென்றார்.

இச்சூத்திரத்தான் மொழிபுணரியல் நான்கென வரையறுத்தவாறு. (அ)

சயரு. அவற்றுள்,

நிரனிறை தானே

வினையினும் பெயரினு வினையத் தோன்றிச்

சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.

இ - ள். அந்நான்கினுள், நிரனிறையாவது வினையானும் பெயரானும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு நிற்ப்ப் பொருள் வேறு நிற்கலாம். எ - று.

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ் சொற்கண்ணதாகலான் முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார்.

வினையினும் பெயரினுமென்றதனை, வினைச்சொல்லான் வருவதூஉம், பெயர்ச்சொல்லான் வருவதூஉம், அவ்விரு சொல்லான் வருவதூஉமென நிரணிறை மூன்றும்.

உ-ம். 'மாசு போகவுங் காப்பசி நீங்கவுங்—கடிபுனன் மூழ்கி யடிசில்கை தொட்டு' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய வினைச்சொல் வேறு வேறு நின்றலின், வினைநிரணிறையாயிற்று. அவை மாசு போகப் புனன்மூழ்கி, பசி நீங்க அடிசில் கைதொட்டு எனவியையும். 'கொடிசுவளை கொட்டை நுகுப்புண்கண் மேனி' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வேறு வேறு நின்றலின், பெயர்நிரணிறையாயிற்று. அவை நுகுப்புக் கொடி, உண்கண் சுவளை, மேனி கொட்டை எனவியையும். 'உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்—கடவிரு ளரம்பல்பாம் பென்ற-கெடலருஞ்சீர்த்--திங்க டிருமுகமாச் செத்து' என முடிப்பனவாகிய வினையும் முடிவனவாகிய பெயரும் வேறு வேறு நின்றலின், பொதுநிரணிறையாயிற்று. அவை கடல் உடலும், இருள் உடைந்தோடும், ஆம்பல் ஊழ்மலரும், பாம்பு பார்க்கும் எனவியையும்.

நினையத் தோன்றியென்றதனால், சொல்லும் பொருளும் வேறு வேறு நிற்குங்கால் நிரல் பட நிலலாது 'கனிநுங் கந்தும்போல நளிகடற்—கும்புங் கலனுந் தோன்றந்—தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே' என மயங்கி வருதலுங்கொள்க. (கூ)

சயகூ. சுண்ணந் தானே
பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீ
ரோட்வெழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல்.

இ - ள். சுண்ணமாவது இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்கணுளவாகிய எண்சீரைத் துணித்து இயையும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம். எ - று.

அளவடியல்லாதன விகாரவடியாகலிற் பட்டாங்கமைந்திலவாதலிற் பட்டாங்கமைந்த வீரடியெனவே, அளவடி

யாதல் பெறப்படும். ஈரடியென்சீர் விகாரவடியானும் பெறப் படுதலின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பட்டாங்கமைந்தவீரடி யென்றார். எனவே, சுண்ணம் அளவடியிரண்டனுளல்லது பிரண்டு வாராதென்பது.

உ-ம். சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய—யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப —கானக நாடன் சுனை' என்புழி, ஆழ, மிதப்ப, நீத்து, நிலையென்பனவும், சுரை, அம்மி, யானை, முயற்கென்பனவும், நின்றுழி நிற்ப இயையாமை யின், சுரை மிதப்ப, அம்மி யாழ, யானைக்கு நிலை, முயற்கு நீத்து எனத் துணித்துக் கூட்ட, இயைந்தவாறு கண்டு கொள்க.

சுண்ணம்போலச் சிதராய்ப் பரந்து கிடத்தலிற் சுண்ண மென்றார். (க0)

சயஎ. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தமொ றும்மே.

இ - ள். அடிமறிச்செய்யுளாவது, சீர் நின்றாங்கு நிற்ப அடிகள் தத்தநிலையிற்றிரிந்து ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும். எ - று. எனவே, எல்லாவடியும் யாண்டுஞ் செல்லுமென்பதாம்.

உ-ம். 'மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே—யாறாக் கட்பனி வரலா னுவே—வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே—கூறாய் தோழி யான்வாழு மாறே' என வரும். இதனுட் சீர் நின்றாங்கு நிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லா வடியுந் தமொறியவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப் பொருள்கோள் வாராதென்க.

“நிரனிறைதானே;” “சுண்ணந்தானே;” “மொழிமாற் றியற்கை” என்பனபோல ஈண்டும் அடிமறிச்செய்தியென்ப தனைக் குறளடியாக்கி, அடிநிலை திரிந்து, சீர்நிலை திரியாது, தமொ றும்மே பொருடெரி மருங்கின் என்று சூத்திரமாக அறுப்பாருமுளர். (கக)

சயஅ. பொருடெரி மருங்கி
 னீற்றடி யிறுசீ ரெருத்துவயிற் றிரிபுந்
 தோற்றமும் வரையா ரடிமழி யான.

இ - ள். பொருளாராயுங்கால், அடிமறிச்செய்யுட்கண் ஈற்றடியது இறுதிச்சீர் எருத்தடியிற் சென்று திரிதலும் வரையார். எ - று.

சீர்நிலை திரியாது தடுமாறுமென்றாகலின், சீர்நிலைதிரி தலும் ஒருவழிக்கண்டு எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தவாறு.

இலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

எருத்துவயி னென்பதற்கு ஈற்றயற் சீர்வயினென்று பொருளுரைத்து, 'சூரல் பம்பிய சிறுகான் யானே—சூரர மகளி ராரணங் கினரே—சார னுட ரீவரு தீயே—வார லெனினே யானஞ் சுவலே' என்புழி அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற்சீர்வயிற்சென்று திரிந்ததென்று உதார ணங் காட்டினால் உரையாசிரியரெனின்:—யானஞ்சுவலென நின்றாங்கு நிற்பவும் பொருள் செல்லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருந்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமாயினும், உரைப்போர் குறிப்பான் எருத்தென்றும் ஈற்றடியென்றுங் கூறினார். "உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி—யிடைப்பான் முதலீ றென்றிவை தம்முண்—மதிக்கப் படாதன மண்டல யாப்பே" என உரைப்போர் குறிப்பான் முதலுமிடையு மீறுங்கோடல் பிறருங் கூறினாரென்பது. (கஉ)

சயகூ. மொழிமாற் றியற்கை
 சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
 முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இ - ள். மொழிமாற்றினதயல்பு; பொருளெதிரியையு மாறு சொன்னிலையை மாற்றி முன்னும் பின்னுங் கொள்ளும் வழிக் கொளுவுதலாம். எ - று.

உ-ம். 'ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்— பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை - காரி—ஊறன்முள்ளூர்'

வேங்கையீ தானானுந் தோளா—ணிறனுள்ளு ருள்ள தலர்' என இதனுள், பாரி பறம்பின் மேற்றண்ணுமைதானானுந் தோளாள் எனவும், நிறன் விறன்முள்ளுர் வேங்கையீ எனவும், உள்ளுருள்ளதாகிய அலர் ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னுங்கொள்வழி யறிந்து கொளுவப் பொருளெதிரியைந்தவாறு கண்டுகொள்க. மொழிமாற்று நின்று ஒன்றற்கொன்று செவ்வாகாமை கேட் டார் கூட்டியுணருமாற்றறற் கடாவல்வேண்டும். அல்லாக்கால், அவாய்நிலையுந் தகுதியுமுடையவேனும் அண்மையாகிய காரணமின்மையாற் சொற்கள் தம்முளியையாவாமென்க. ( )

சுகய. த ந நு எ ள னு மவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படும் விகாரமும், அவை செய்யுளாக்குங்காற் றம்முட்டிணர்ந்து நிற்குமாறுமாகிய செய்யுளொழிபு உணர்த்தி, இனி வழக் கிலக்கணத்தொழிபு கூறுகின்றார்.

இ - ள். த ந நு எ ள என்பனவற்றை முதலாகவுடைய வாய்க் கிளைமை நுதலி வரும் பெயரும் பிரிக்கப்படா. எ - று.

அவையாவன தமன், தமள், தமர்; நமன், நமள், நமர்; நுமன், நுமள், நுமர்; எமன், எமள், எமர்; தம்மான், தம்மாள், தம்மார்; நம்மான், நம்மாள், நம்மார்; நும்மான், நும்மாள், நும்மார்; எம்மான், எம்மாள், எம்மார் என வரும்.

உம்மையாற் பிறகிளைநுதற்பெயரும் பிரிக்கப் பிரியா வென்பதாம்: அவை தாய், ஞாய், தந்தை, தன்னை என்னுந் தொடக்கத்தன.

இவற்றைப் பிரிப்பப் பிரியாவென்றது என்னையெ னின்:—வெற்பன், பொருப்பன் என்னுந் தொடக்கத்தொட் டிப்பெயர் வெற்பு + அன், பொருப்பு + அன் எனப் பிரித்த வழியும், வெற்பு, பொருப்பு என்னுமுதனிலை தம்பொருள் இனிது விளக்கும். தமன் எமன் என்பனவற்றைத் தம் + அன், எம் + அன் எனப் பிரிக்கலுறின் தம், எம் என்பன

முதனிலையாப்ப் பொருளுணர்த்துவனவாதல் வேண்டும்; அவை பொருளுணர்த்தாமையான், தமன், எமன் என வழங்கியாங்குக் கொள்வதல்லது பிரிக்கப்படாமையின், அவ்வாறுகூறினுரென்பது. பிறவுமன்ன. அஃதேல், தாம், யாம் என்பனவற்றிற்கு முதனிலையாகப் பிரிக்கவே, அவையுந் தம்பொருளுணர்த்துமெனின்:—தமன், எமன் என்பன தன்கிளை, என்கிளை. எ-ம். தன்கிளை, என்கிளை. எ-ம். முதனிலைவகையான் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாத லுடைய. ஒருமையுணர்த்துங்கால் தாம் யாம் என்பன பொருந்தாமையின் தான் யான் என்பனவே முதனிலையெனல் வேண்டும். வேண்டவே, இவ்வாறு பிரிப்பின் தமன் எமன் என ஒரொன் றிரண்டு சொல்லாதல் வேண்டிதலான், எழுத் தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்மையின் ஒருசொல்லெ னவேபடும்; இரண்டுசொல்லென்றல் நிரம்பாமையின், அவ்வாறு பிரித்தலும் பொருத்தமின்றென்பது.

கிளைநுதற்பெயர் விளிமரபின்கட் பெறப்பட்டமையாற் பெயரியலுளுணர்த்தாராயினார். அதனான் ஆண்டியைபு பட்டின்கலால், பிரிப்பப் பிரியா ஒருசொல்லடுக்கோ டியைய இதுணை ஈண்டு வைத்தார். (கச)

சுகக. இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்த்தலென் றவைமுன் றென்ப வொருசொல் லடுக்கே.

இ - ள். இசைநிறையும், அசைநிலையும், பொருள் வேறு பாட்டோடு புணர்வதுமென ஒருசொல்லடுக்கு அம்முன்று வகைப்படும். எ - று.

உ-ம். 'ஏ ஏ ~~சு~~ யம்பன் மொழிந்தனள்' என்றது இசைநிறை. மற்றே மற்றே; அன்றே அன்றே என்பன அசைநிலை. பாம்பு பாம்பு; அவனவன்; வைதேன் வைதேன்; உண்டு உண்டு, போம் போம் என்பன, முறையானே விரை வுந் துணியும் உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகானிகழ்தலு மாகிய பொருள்வேறுபாடுணர்த்தவிற்பொருளொடு புணர் தல். பொருள்வேறுபாடு பிறவுமுளவேல் வழக்குநோக்கி கண்டுகொள்க.